

Az Európa Közöség Ifjúsági Zenekara Szege

A nyárevad zárókoncertje a dómban

Az idei szabadtéri játékokat záró koncert, melyet a Dóm térre terveztek, a bizonytalan időjárás miatt bekényszerült a templomba. Hihetetlennek tűnt, hogy a 140 tagú mamutegyüttes és a nagy számú közönség elfér a dómban, többen aggódtak, hogy a jól ismert akusztikai problémák miatt élvezhetetlenné válik az előadás, de mint a koncert során kiderült, az előzetes aggodalmak feleslegesnek bizonyultak.

Az Európa Közöség Ifjúsági Zenekara először koncertezett az idén Magyarországon. Már megjelenésük is feltűnést keltett; hiszen tagjai majdnem gyerekek, 14-23 évesek. A zenekarba bekerülni meglehetősen nagy rangot jelent, mivel 4000 jelentkező közül a 12 tagállam országaiban megtartott versenyek után egy szakbizottság válogatja ki a legtehetségesebbeket. A tagok az új jelentkezőkkel együtt minden évben meghallgatáson vesznek részt, hogy megtarthassák helyüket a zenekarban. A próbákat és koncertkörutakat iskolai szünetekben tartják, húsvétkor és nyáron. A fiatal muzsikusok számára óriási lehetőséget jelent, hogy együtt dolgozhathatnak a legkiválóbb karmesterekkel és szólistákkal. Időről időre jól képzett szaktanárok is foglalkoznak velük, így alapos tudásra tesznek szert és sok tapasztalatot gyűjtenek a fellépések alkalmával. A zenekar megalakításakor kitűzött cél, mely szerint az európai ifjúság együttműködési készségét ki-

vánták demonstrálni, nemcsak szólam maradt, hiszen sikeres szerepléseik mellett a közös munka során életre szóló mély barátság szövődött a fiatal muzsikusok között.

A szerdai koncerten egyetlen művet szóltattak meg, a hosszú ideig méltatlanul mellőzött, de napjainkban egyre népszerűbbé váló *Gustav Mahler VI. (a-moll) szimfóniáját*. A zeneszerző végtelenségének, túlfutott érzelmi világot tükröző műveinek bemutatása még egy érett művészt is nagy próbatétel elé állít. Mindez nem jelentett problémát a fiatal együttesnek, és nem sokkal idősebb dirigensüknek, *James Judd*-nak.

A zenekar-érzékeny reagált karmesterének minden intésére, tökéletesen követte irányítását. A szimfónia tragikus hangvételét nagy elhittető erővel érzékeltették, ugyanakkor teljes feloldottságot érezhettünk, amikor a már elviselhetetlenségig fokozott feszültséget egy-két könnyedebb akkord (ütök szerepeltetése), vagy széles,

melegséget árasztó dallamok váltották fel.

A Scherzo könnyed, ritmikus, szinte táncos jellegű részleteinél önfeledt muzsikálásukkal magukkal ragadták a közönséget. A Dóm mindent összeroszó akusztikáját legyőzte ez az óriási együttes, ezt főleg a hegedűk pizzicatójának tökéletes élvezhetősége bizonyította.

Az Andante-tétel bölcs belenyugvást sugárzó mondanivalóját életkorukat meghazudtoló átéléssel tolmácsolták. A szimfónia utolsó tétele a halállal való szembekerülés emberi döbbenetét varázsolta élénk kopogó dallamaival, a requiemekre emlékeztető hangzásvilágával.

James Judd biztos kézzel, rendkívül hozzáértéssel és odaadással irányította a zenekart. Szélsőséges fortekat és pianokat nem nélkülöz, határozott dirigálásával elérte, hogy a közönség számára érzelmileg befogadhatóvá vált Mahler bonyolult filozófiai mondanivalót tartalmazó, sok ellentmondással megtűzdelt műve. Zenei megoldásai, magabiztos vezénylése kiváló felkészültséget és hozzáértést feltételez.

A szabadtéri játékok zárókoncertje, annak ellenére, hogy közbeszólt az időjárás, maradandó zenei élményt jelentett.

Gresó Erzsébet

„Csak a funkciótól válok meg”

Helycsere a Vöröskereszt élén

Az országban először tennetett segélyalapot, először terjesztették a pénzügyi perselyeket, szervezték meg a kétforintos akciót és Budapest után vidéken elsőként nyitottak ingyen-konyhát. Ez évben 1 millió 100 ezer forintot gyűjtöttek össze a szegények megsegítésére.

Az utóbbi időben igencsak megnőtt a szegedi Vöröskereszt presztízse. Döntő mértékben köszönhetően a szervezet titkáranak, Pásztné Mészáros Évának, aki — Magyarországon szokatlan módon — éppen akkor távozik munkaköréből, amikor ott a legjobban mennek a dolgok. A városi Vöröskereszt tegnap, csütörtöki vezetőségi ülését követően a miértről érdeklődtünk a lemondását bejelentő vöröskeresztes titkártól.

— Miért hagyja el a szervezetet éppen most, amikor a városi Vöröskereszt munkáját és az ön tevékenységét is a polgárok épp úgy elismerik, mint a hivatali feleltetéseket. Ez igazolja a Vöröskereszt Munkáért aranyfokozat kitüntetését, amit a közelmúltban kapott?

— Azt vallom: az ember nem funkciót, hanem ügyet szolgál. A vöröskeresztes munkát mindig szolgálatnak tekintettem és ezért mondtam, csak a titkári funkciótól, s nem a társadalmi szervezettől válok meg. Névtelen aktivistaként bármely vöröskeresztes munkát vállalom a jövőben is. A végleges szakításra nem is lennék képes, hiszen az itt eltöltött négy év alatt eltehetetlen szálakkal kötődtem ide, ahol életemben először éltem meg a segítő támogatás, konkréten, kézzel fogható eredményét. Csak hát van egy hivatásom és még érzek magamban annyit, hogy egy új területen kipróbálhassam magam, egy új kihívásnak próbáljak eleget tenni.

— Merre, hová visz az útja?

— Közelebb eredeti hivatásomhoz, a pedagógus pályához. A G 2000 — szegedi

székhelyű, országos — tehetségkutató alapítvány titkári állását nyertem el pályázat útján.

— Az élet napfényesebb oldalán dolgozik ezután?

— Ha arra gondol, hogy a tehetséggondozás örömeiből feladat, mint a bajba jutottak, az elesettek, a szegények segítése, akkor csak részben értek egyet a naposabb oldal megfogalmazásával. Hiszen látni, tapasztalni a nyomorúságot milyen megrendítő, de a segítség okozta öröm, hála és megelégedés annál felemelőbb. Az elmúlt négy év alatt sokat adtam, de sokat kaptam is. Nem voltam szűkebben a sikerélményeknek. Igaz ugyan, hogy hihetetlen lelki igénybevétel naponta megmerülni az iszonyatos emberi problémákban. Márpedig ezt a munkát lehetetlen e merülések nélkül, pusztán kötelességszerűen, mechanikusan végezni.

— Megítélése szerint mi módon kellene változnia a Vöröskeresztnek ahhoz, hogy mindenütt oly elismerés övezze munkáját, mint Szegeden?

— A központi ellenőrzés, irányítás megszűntével ma már a Vöröskereszt helyi vezetőségein múlik a szervezet presztízse. A helyi szervezeteknek át kell értékelniük munkájukat, elfelejtve a mindentakarást. Oda kell összpontosítaniuk erejüket, ahol a legnagyobb szükség van rá. Itt és most a szociális munkára. A Vöröskereszt — immáron versenyhelyezetbe kerülve — tekintélyt csak úgy szerezhet magának, ha a prioritásokra koncentrálnak.

*

A Szegedi Városi Vöröskereszt vezetősége tegnap, csütörtöki ülésén Zeleiné Horvát Sárát választotta a szervezet városi titkárává.

K. K.

Kölcsey emléke törvényben

Az Országgyűlés Alkotmányügyi, Törvényelőkészítő és Igazságügyi Bizottsága csütörtökön támogatta a képviselői indítványra benyújtott, Kölcsey Ferenc érdemeiről és emlékének megörökítéséről szóló törvényjavaslatot. Az ellenzéki képviselők szerint a Himnusz költőjének emlékét ritka kivételként lehet csak törvényben megörökíteni. Nem lenne kívánatos ugyanis ha neves személyiségek törvénybeni megörökítése gyakorlattá válna, hiszen ezek száma végtelen lehetne, s ez a forma a törvényhozástól is idegen. A kormányzó pártok képviselői egyetértettek ezzel a felfogással.

Kéthetes nemzetközi jogatábor van Kétegyháza, a mezőgazdasági szakiskola kastélyparkjában. Kétszázhetven jogász hallgatja Paramhansa Sri Swami Maheshwaranandajit, korunk kiemelkedő jogamesterét. A mester előadást tart a békéscsabai, illetve a szegedi ifjúsági házban is: Békéscsabán szombaton délután 4. Szegeden vasárnap 5 órai kezdettel. Kétegyháza kértük, hogy beszéljen hitvallásáról, és arról, hogy milyen életfilozófiát tanít.

— Mi még a titka a jóga sikerének?

— A jóga a tökéletes fizikai és mentális egészséghez vezető út. A jóga a test, az elme és a lélek tudománya. A kozmikus törvény értelmében a legjobb spirituális út Isten megvalósításához, mert nélkülöz minden dogmát, politikai, vallási, vagy kulturális természetű kettősséget.

— Hány éve foglalkozik jógával, és személy szerint hogyan éli át?

— Hosszú-hosszú idő óta: sok-sok életem keresztül foglalkoztam jógával. Ebben az életben tizenhárom éves korom óta. Nagyon szép, csodálatos, pozitív élményeim vannak, s ezért is szeretem egész életemet a jóganak.

Korondi fazekasvásár

Korond a székelyföldi fazekasok központja. Nemcsak az erdélyiek tartják így, aki megfordult arrafelé, maga is rájöhetett erre a minden kapuban közszemlére tett fazekasárú láttán. Emlékeztet látvány mindenképpen a sok színes cserépedény. Még maradandóbb az élménye annak, aki augusztus második vasárnapján fordul meg a székely fazekasok falujában. Ezen a napon ugyanis hagyományosan vásárra gyűlnek össze a fazekasok, hogy bemutassák éves termésük legjavát.

A vásár színhelyeül a Korond melletti Arcsó, a környékiek kedvelt fürdő- és kirándulohelye szolgál.

Idén tán a szokásosnál is népebb társaság gyűlt össze az immáron tizenharmadik alkalommal megrendezett fazekasvásárra. Népes volt a kiállítók tábora, és — részben épp ennek hatására — népes az érdeklődőké. Betűrendbe szedve Ambrus Ferenc kezdte, Vitos László keramikus — utóbbi Csik-szeredából — zárta a kiállítók sorát, közöttük pedig neves fazekasmesterek — Páll Antal, Józsa László, Tófalvi Ágoston, Páll Erzsébet és mások; csodálhattuk az általuk készített tányérokat, bokályokat, gyertyatartókat, más használati meg dísz tárgyakat. A teljesebb kép kedvéért megemlítem, hogy a fazekasok mellett két tapló-készítő mester, Fábán Árpád és Máthé János is kiállította munkáit.

Lehet, a sokáig ránkényszerített elszigeteltség miatt e nevek nem sokat mondanak a szegedi olvasóknak, a népművészet értőinek, becsülőinek mégis érdemes számon tartani legtöbbjét. Igen, mert többségükben értékmontók és értéktartók, maig megőrizték a korondi fazekasság hagyományos for-

máit, színeit, mintáit. Más kérdés az, hogy amint minden hasonló rendezvényen lenni szokott, a valóban értékes népművészeti termékek mellől nem hiányoztak itt sem a vásári portékák, melyek már nem a hagyományos formavilágot, egyedül a piaci igényeket követik.

Pusztán a valóság hű képtér említtem ezt a mellékzongót, ettől még nem csorbul a korondi kerámia híre, s neve. S a vásár rangja sem. Osváth Domokos korondi polgármester tán épp az egyetemesség igényét érzékeltetendő három nyelven — magyarul, románul és

franciául — köszöntötte az egybegyűlteket, kedves vendégük, Józsa Kálmán, Nagyrábé tanácselnöke (Hajdú-Bihar megye) pedig nyomban megerősítette, a testvérségi kapcsolatok felvételével nyomtatékoltta a korondi fazekasok határon áthalló hírét.

Fogytak a díszes bokályok, a szarvas- és madár-mintás tányérok a vásáron, s ha maradt is a portékából, semmi baj, akárcsak hajdanán, nyakukba veszik az országot (s maholnap talán a világot is) a korondiak, a tengerparttól a hegyekig megfordulnak minden fürdő- és üdülőhelyen; csak hogy most már nem szekéren vándorolva, vásárolva, hanem lépést tartva az idővel, autóra pakolnak, hogy még nagyobb legyen a mozgásterük. Ha eddig még nem jártak itt, hamarosan felkeresik Szegedet is.

Borbély László

Szeretet az egész teremtés iránt

— Mit tart fontosnak a munkájában?

— Azt, hogy az egész teremtés iránt szeretetet ébresszek. Tiszteletet és toleranciát keltsék az isteni teremtés iránt.

— Hány jogaközpont működik az ön rendszere alapján?

— Sok. Három Ausztriában, kettő Németországban, számos Csehszlovákiában, Jugoszláviában és Magyarországon, néhány Amerikában, Kanadában...

— Mi az alappillére ennek a rendszernek?

— A gyakorlás. A „Jóga a mindennapi életben” egyike a teljes rendszereknek — fizikai, szellemi és spirituális értelemben: szisztematikus és biztonságos. Az elején kell kezdeni, az előkészítő gyakorlatokkal, amelyeket „saraw hita” ásanáknak nevezünk. Magyarországon két könyv jelent meg, az egyik két kiadásban is. Ezek a könyvek a jogarendszer fizikai gyakorlatait tartalmazzák. Most az országban jóval szabadabb felfogás uralkodik, ezért a jóga spirituális részével is lehet foglalkozni, és így további különböző könyvek is kiadványok megjelentetését tervezzük.

— A légző- és testgyakorlatok, valamint a meditáció mellett egy-

fajta életfilozófiát is hirdet. Mi ez, röviden?

— Ez a lelkiesség. Az élet filozófiája: a valóság tudása, tudni azt, hogy mi Isten, és mi a teremtés, és mi az élet. A jóga védanta filozófia az egyik legmagasabb rendű filozófia a világon, amely nemcsak elméleti, hanem gyakorlati is.

— Hogyan vélekedik a világbékéről, elérhetőnek tartja-e?

— Nagyon jó véleményem van a világbékéről, az kellene, hogy legyen. A világon mindenki a világbéke megteremtéséről beszél, és én is arról beszélek. Véleményem szerint a világbéke akkor válik valóra, ha nem lesz valláspolitikai, vallási küzdelem és katonai hatalmak. Ameddig a vallásos emberek egymás ellen harcolnak, és amíg a világon fegyvereket gyártanak, addig nem lehetséges a Földön világbéke, mert fegyverekkel nem lehet békét teremteni. Minden, mérgező, vegyi és egyéb fegyverzet gyártását be kellene szüntetni, és fel kellene számolni a katonai erőket a Földön, és a valláspolitikát is — csak akkor lesz lehetséges a világbéke. Egyébként pedig csak hasznos húz, na az ebből a szóból azok, akik saját, önző céljaikra használják...

Berec Berta